MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVA: 1992 • **2016/2. SZÁM** • MÁRCIUS 20.

LÉTEZEM

A születés csodálatos eseményekor mindenki örvendezéssel fogadja az új jövevény érkezését. A család, a rokonok és a barátok együtt ujjonganak az élet diadalának. A kisded számára azonban ezek a pillanatok inkább szenvedést és gyötrelmet jelentenek. Szenvedések közepette érkezik az életbe. Még nem láthatja létezése távlatait, ezért keserves sírással ad hangot fájdalmának. Szenvedések közepette lépünk be ebbe a világba, éljük át a fejlődés állomásait, és lépjük át az örökkévalóság küszöbét. A szenvedés nem cél, de jelenléte az élet jelzőfényei közé tartozik. A tékozló fiú példázatában kiviláglik az a mély elveszettség-érzés, amit a fiatalabbik fiú átélt az éhínség és a kiszolgáltatottság idején. Ez a szenvedés azonban áldássá vált az életében, mert elindította őt a hazavezető úton. Amikor már emberszámba sem vették, akkor döbbent rá, hogy a halál felé vezető útra tévedt *(Lk 15,14-19).*

A fájdalomérző receptorok jelzései oltalmat jelentenek számunkra, hogy testünk időben tudjon válaszokat adni a károsító behatásokra. A lelki szenvedések pedig védőpajzzsá válhatnak, ha a szív bölcsességével fogadjuk őket. A lelki alakulással járó fejlődési fájdalmak azt üzenik, hogy élünk. Az igazán nagy baj akkor van, ha elsivatagosodik a lelki életünk, és befészkeli szívünkbe magát a közöny.

A nagyhét drámája liturgikus kereteken belül szemlélteti velünk az értünk cselekvő és szenvedő Istent, aki szavak nélkül is a szeretetből születő tettekre hív bennünket. Nem véletlen, hogy az egyház első számú tanítója épp a szegények és a szenvedők felé irányítja a figyelmünket: *„Oda kell figyelnünk mindazokra, akik úgy érzik, hogy nem szeretik őket, akik kilátástalannak érzik a jövőjüket, és akik csüggedtségből, csalódottságból, félelemből lemondtak életükről. Meg kell tanulnunk a szegények oldalán állni, és nem pusztán a retorika szintjén!”* (Ferenc pápa, 2014)

A sérülékeny emberekkel való találkozásaim során ráébredtem valami nagyon fontosra: valójában nem mi segítünk rajtuk, hanem ők mentenek meg minket a közömbösség halálos érintésétől.

N. K.

VIRÁGVASÁRNAP

UTAM JÉZUS VELED JÁROM

Szamárcsikó hátán haladsz Uram Jeruzsálembe. Királyként ünnepelnek az emberek. Pálmaágakat, köntöseiket, ruháikat terítik az útra. Szőnyeget készítettek a várva-várt Messiásnak. Képzeletben én is ott vagyok velük-veled. Egy másik szamaras utazásod jut eszembe, amikor Máriával és Szent Józseffel Egyiptomba menekültök a trónját féltő Heródes gyilkos haragja elől.

Milyen hatalmat vártak, milyen hatalmat féltettek tőled az emberek?

Azt a külső erőt, ami elsöpör minden szembehelyezkedőt. A zsarnok trónját s életét féltette, mert neki az egy és ugyanaz volt. A téged ünneplő nép pedig szabadulást várt a ránehezedő idegen elnyomástól. Benned látta azt, aki jobbá teheti testi-lelki életkörülményeit, aki elzavarja az idegen hódítót, és hogy majd a visszanyert szabadság megteremti egy áhított jólét lehetőségét. Egy jobb életszínvonalat, nem pedig egy minőségében más és teljesebb életet.

Nem értettek meg, amikor az Isten országáról, uralmáról beszéltél nekik. Ami már elkezdődött, ami már köztünk van. Ami a mustármag, ami a kovász, ami kicsiben és bennünk, közöttünk, szabad választásunk és nem külső ellenállhatatlan hatalom tevékenységének eredménye.

Nem utasítottad el a királynak járó ünneplést:. *„Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön! Áldott atyánknak, Dávidnak közelgő országa! Hozsanna a magasságban!”* (Mk 11,9-10)

Nem utasítottad el a töviskoronát és a keresztet sem. Végigmentél az úton, amit az Atya neked szánt.

Úton vagyunk mi is valamennyien. Egy igazi célunk, úti célunk a mennyország, ahova a Mennyei Atya hazavár. Minden magunk választotta célnál és az ezekhez vezető utaknál ez kell hogy a szemünk előtt legyen.

Keskeny utat ígértél, Uram, és azt mondtad, hogy te vagy az Út. Olyan sokszor megfelejtkezem erről! Büszke vagyok sikereimre, eredményeimre, amit a „saját” utamon elértem. Ám letaglóznak bűneim, kudarcaim, eredménytelenségeim. A rám szabott kereszt ellen gyakran zúgolódom. Szívesebben mondanám, kérlek vedd el, Uram! Milyen messze vagyok attól, amit Szent Pál így fogalmaz meg: *„Én azonban nem akarok mással dicsekedni, mint Urunk, Jézus Krisztus keresztjével. Általa keresztre szegezték nekem a világot, és engem is a világnak.”* (Gal 6,14)

Közeledik Húsvét, életünk során kinekkinek megannyiszor. A megújuló természet ▶

HÓNAPSOROLÓ

ÁPRILIS

Április hagyományos magyar neve Szent György hava. A hónap jeles szentje **Sevillai Szent Izidor püspök, egyházatya**.

Izidor Sevilla közelében született 556 körül. Apja a gót király tekintélyes tisztje és magas beosztású tisztviselője volt. Szülei korán meghaltak, bátyja nevelte, aki apátként egy kolostort vezetett. Így a gyermek korán megismerte a szerzetesi jámborságot és a tudományt. Bátyja szerető, ámde szigorú nevelésének köszönhetően sokrétű képzettségre tett szert. Fiatalon magára öltötte a szerzetesi ruhát. Harmincéves korában bátyja utóda lett az apáti hivatalban. Mércéje a szigorú igazságosság volt, minden alárendeltjéhez ugyanazzal az atyai szeretettel közeledett. A kolostori életről szóló könyve, a *Regula monachorum* a törvény embereként mutatja be. Ezzel a művével Izidor a kolostorbeli fegyelmezetlenségek ellen lépett föl, amelyek korának szerzetességét erősen fenyegették. A kolostori élet számos előírását rendezte és egyszerűsítette. Egész életében a rend és a világosság emberének bizonyult. Számára a szerzetesi életet az önmagáról való teljes lemondás, a szegénység, az állhatatosság, a liturgikus ima, a lelki olvasmány és a munka jelentette.

Vonzódott a tudományokhoz, szívesen időzött gazdag könyvtárában. Kedvelt olvasmánya volt Órigenész, az alexandriai iskola legnagyobb tanítója. Jól ismerte a költőket, filozófusokat, történészeket és természettudósokat. Az ókor átfogó műveltségének birtokában volt.

Könyvei közt a díszhelyet a Biblia foglalta el. Izidor új kritikai szentíráskiadása spanyol földön mindenütt elterjedt.

is az Élet győzelmét harsogja a halál felett. A Szentírásból tudjuk, hogy a halál a bűnnek a következménye. Segíts, hogy a bűnbánat szentségében megújulva új teremtmény lehessek! A nagyhét liturgiájában való részvételünk segítsen abban, hogy veled együtt mi is új életre támadjunk Húsvétvasárnapra!

Add meg az erőt, hogy országod uralma napról napra növekedjék bennünk és közöttünk! Táplálj testeddel és véreddel, hogy az utat életem minden napján – függetlenül attól, hogy éppen könnyű és örömteli, vagy fájdalmasan nehéz – veled járjam!

Sz. A.

A sevillai érseki széket 600 táján nyerte el. Több mint harmincéves hivatali ideje alatt megtestesítette az igazi püspök ideálját. Széleskörű műveltsége lebilincselő ékesszólással párosult. Püspöksége alatt nagy hangsúlyt helyezett a papság képzésére. A sevillai iskola Spanyolország legjelentősebb központja lett. Azokat a klerikusokat, akik csak a jogaikkal törődtek, rávette kötelességeik teljesítésére. Itt is a rendről, a fegyelemről és az egyetértésről alkotott elképzeléseit követte. Püspöki törekvéseinek végső célja a tiszta, bensőséges életmód és a vallásos lelkesedés volt. Ő maga egyszerűen élt, s példaképe volt minden klerikusnak és hívőnek. Bölcs és messzire tekintő szervezőkészsége az egész ország egyházi kormányzására kihatott.

Munkálkodását mély hazaszeretet jellemezte. A bizánci császár hódító törekvéseit gyanakvó szemmel nézte. A gótokat viszont kedvelte, az ő vezetésüktől várta Spanyolország egyesítését a kereszt zászlaja alatt.

Izidor írásai egy nagy szellem elevenségéről és gazdagságáról tanúskodnak. Mint a keresztény gondolkodás kincseinek nagy áthagyományozója, Izidor az utolsó egyházatyaként összefoglalta az elmúlt századok tudását. Sokévi megfeszített munkával elkészítette *Etymologiae* című művét, mely az ókor egész tudományát egybefoglalta. Halála előtt még egy nagy törvénygyűjteményt is összeállított, melyet a XII. századig használtak az Ibériai-félszigeten.

Izidor életében a csúcspont a toledói zsinat volt 633-ban, mely az egyházi jogok megőrzését és a keresztény élet megújítását tűzte ki célul. A 62 püspök között Izidor foglalta el az első helyet. Mindenki csodálattal adózott páratlan egyéniségének.

A zsinat után visszavonult, már csak a lelkipásztori munkának élve készült a halálra. Barátian tekintett a halálra, mint egy testvérre, és a közel nyolcvanéves bűnbánó tőle várta Isten megváltó kegyelmét. A testvérei mellé temették. A római naptárba 1722-ben vették föl az ünnepét április 4-ére.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

ANYAKÖNYVI ADATOK

TEMETÉSEK

† **Both Ferenc**
születési év: 1943
temetés ideje: 2016. február 19.

† **Horváth Károly Ferenc**
születési év: 1941
temetés ideje: 2016. február 26.

† **Virányi József**
születési év: 1935
temetés ideje: 2016. február 25.

† **Nemcsics Antalné (Takács Magdolna)**
születési év: 1926
temetés ideje: 2016. március 2.

† **Veljanovic Anna**
születési év: 1977
temetés ideje: 2016. március 4.

† **Sátori József**
születési év: 1937
temetés ideje: 2016. március 11.

† **Moll Károlyné (Varga Irén)**
születési év: 1927
temetés ideje: 2016. március 17.

† **Sáfár József**
születési év: 1932
temetés ideje: 2016. március 18.

VIRÁGVASÁRNAPTÓL URUNK FELTÁMADÁSÁIG

Nagyböjt hatodik vasárnapjával veszi kezdetét a nagyhét. Ezt a napot hazánkban **Virágvasárnap**nak, egyes nyelvekben „pálmák vasárnapjának" is nevezik.

Az első komoly emlékünk az ünnepről Egeria zarándoknő útinaplójában található, melyből kiderül, hogy ezzel a nappal kezdődött meg Húsvét hete, amit a jeruzsálemiek Nagyhétnek neveztek. Déli 1 órakor gyülekeznek a hívek az Olajfák hegyén álló templomban, ott délután háromig imádkoznak, majd fölmennek arra a helyre, ahonnan az Úr a mennybe emelkedett. Itt is imádkoznak, énekelnek és olvasmányokat hallgatnak egészen öt óráig, majd gyalog indulnak le az Olajfák hegyéről fiatalok, öregek, gyerekek és mind ágakat tartanak, s úgy vezetik le a püspököt a hegyről, mint egykor az Urat.

Innen származik át ez a körmenet először Perzsiába, majd a IX. század körül Konstantinápolyba, végül az egész keleti egyházba, bár itt pálmát sosem szenteltek.

Nyugaton ezt a vasárnapot az első évezredben inkább a szenvedés jellemzi, ekkor olvassák a passiót. Az egész nagyböjt összekapcsolódik a Húsvét vigíliáján történő keresztségre való készülettel.

A VIII. századtól kerül előtérbe a jeruzsálemi bevonulás motívuma. Ez időre együtt van a teljes szertartás: pálmaszentelés és körmenet.

A körmenetben pálmát vittek, mely a győzelmet jelenti. Franciaországban és Spanyolországban pálmaágakon kívül rudakra tűzött virágcsokrokat is szenteltek, amiről *pascha floridum*nak hívták ezt a napot.

Ma a szertartás a barkaszentelés helyére történő felvonulással kezdődik, lehetőleg a templomon kívül. A pap bevezetőjét követően könyörgés, szenteltvízzel való meghintés, tömjénezés, evangélium olvasás, majd a hívek körmenetben, barkával a kezükben énekelve vonulnak a szentmisére.

Ez a bevonulási körmenet megjeleníti Jézus megérkezését Jeruzsálembe, ezzel a körmenettel érkezünkmeg mi magunk is a Nagyhét misztériumába.

Nagycsütörtököt Németországban *Gründonnerstag*nak nevezik. Ennek több magyarázata is van: egyik az e napon fogyasztott zöld saláták és főzelékek, másik az első évezredben használt zöld miseruha. Keleten már a IV. században megünnepelték ezt ▶

a napot, amint ezt Egeria zarándoknő naplójából tudjuk. Afrikában Szent Ágoston idejében két szentmisét mondanak ezen a napon. Rómában a VII. században is két szentmise van. Az egyiket déli 12 órakor a pápa mondta. Ebben a misében történt az olajszentelés. A másik mise este volt a római plébániatemplomokban az Úr vacsorájának emlékezetére.

A VII. századra eltűntek a nagyszámú felnőttkeresztelések, ezért a nagyböjt sem az erre való készület jegyében telik, hanem a bűnbánattartás kerül előtérbe. A nyilvános vezeklőket nagycsütörtökön fogadták vissza ünnepélyesen. A püspök kiment értük az ajtó elé, majd bevezette őket a templomba, ahol szenteltvízzel meghintette és megtömjénezte őket.

Az esti órákban mutatjuk be az utolsó vacsora miséjét. Ennek része a lábmosás szertartása, amelyben Jézus – ahogy azt gyakran tette – nem szavával tanít, hanem példájával. Már Szent Ágoston említi ezt a szokást, a pápa XV. század óta tizenhárom szegény lábát mosta meg. Ennek magyarázata Nagy Szent Gergely idejére megy vissza, aki a legenda szerint minden nap tizenkét szegényt vendégelt meg az asztalánál, míg egy nap jutalmul tizenharmadikként egy angyal vagy maga az Úr jelent meg neki. Katolikus országok királyai is elvégezték alattvalóikon a lábmosást. A szentmise végén ünnepélyes menetben kell az oltáriszentséget a helyére vinni, majd az oltárfosztás következik.

Nagypénteken az emberiség bűne tetőzött, Jézus az egész emberiség nevében bemutatta hódolatát és engedelmességét az Atyának. Ezzel a tettével Krisztus engesztelte is az Atyát, bűneinket felvitte a keresztre azokért elégtételt adott.

A nagypénteki szertartást csonkamisének is nevezzük, ami utal a szentmisével

való hasonlóságára meg különbségére is. Megvan benne az igeliturgia, van a szentáldozás, de nincs konszekráció és Úrfelmutatás. Az Úrfelmutatás helyén van a kereszt felmutatása és a hódolat előtte.

Nagypéntek liturgiája nagyrészt Jeruzsálemből származik. Egeria útinaplójában megtalálhatjuk a kereszt előtti hódolatot és a szenvedéstörténet olvasását, a könyörgéseket.

Nagyszombat éjszaka Húsvét vigíliáját ünnepeljük. Tűzszenteléssel kezdődik, ezt feltehetőleg Nagy Konstantin rendelte el. A pap a húsvéti gyertyába belerajzolja az alfát és az omegát, beleszúrja a tömjénszemet, majd a megáldott tűzről meggyújtja a húsvéti gyertyát. Ezután – kezében tartva a gyertyát – elindul a körmenet élén, és a hívek követik. Az egyház szimbolikája szerint a húsvéti gyertya az Üdvözítőt jelképezi, aki húsvétkor halottaiból feltámadt. Ebben a misében történik a katekumenek megkeresztelése. Előtte a pap keresztvizet szentel: kezével érinti a vizet, majd mind a négy égtáj felé int a kezével annak jeléül, hogy a keresztség kegyelme az egész világra kiterjed. A keresztség végeztével mindenki meggyújtja a gyertyáját, és felállva megújítja keresztségi ígéretét. **N. K. E.**

GÖRÖG KATOLIKUS PAPNÖVENDÉKEK KONCERTJE

Szemeretelep,
2016. február 28.

Görög katolikus papnövendékek közössége szolgált február 28-án a 9:30 órás szentmisén, majd azt követően rövid jótékonysági koncertet is adtak. Az adományokat a fogyatékkal élő gyermekek táboroztatására fordítják, olyanok részére, akiknek máskülönben nem lenne lehetősége nyáron táborozáson részt venni. Az értelmileg akadályozott gyermekek és fiatalok részére szervezett Szent Damján-tábor nagy felelősséget rak ezen fiatalok vállára, mivel nemcsak meg kell szervezniük a tábort mintegy 200 fő részére, de a tábor működéséhez szükséges összes anyagi forrás előteremtése is az ő feladatuk.

Ezek a fiatalemberek megküzdenek azért, hogy ne csak tudós papok legyenek, hanem hogy valós ismeretük legyen azokról az emberekről, akikhez küldetést kaptak. A táborozáskor és az anyagiak előteremtésékor megtapasztalhatják, hogy nincsenek elszakítva a világtól. A papi hivatás és küldetés formálódásával együtt kapják meg azt a lehetőséget, hogy közelebb kerüljenek azoknak az emberek az életéhez, szívéhez, lelkéhez, akikhez mint Isten küldöttei lépnek. Osztoznak olyan fiatalok mindennapjaiban, akik már a jelenlétükkel is tanítást hordoznak.

Hálát adunk a jövetelükért és a mi közösségünk hozzáállásért, támogatásáért. Hálát adunk, hogy nyíltszívű szolgálatukat őszintén, nyitott szívvel és lélekkel fogadta az egész plébánia. Isten áldása kísérje felkészülésüket és a Szent Damján-táborozás minden résztvevőjét.

B. T. Gy.

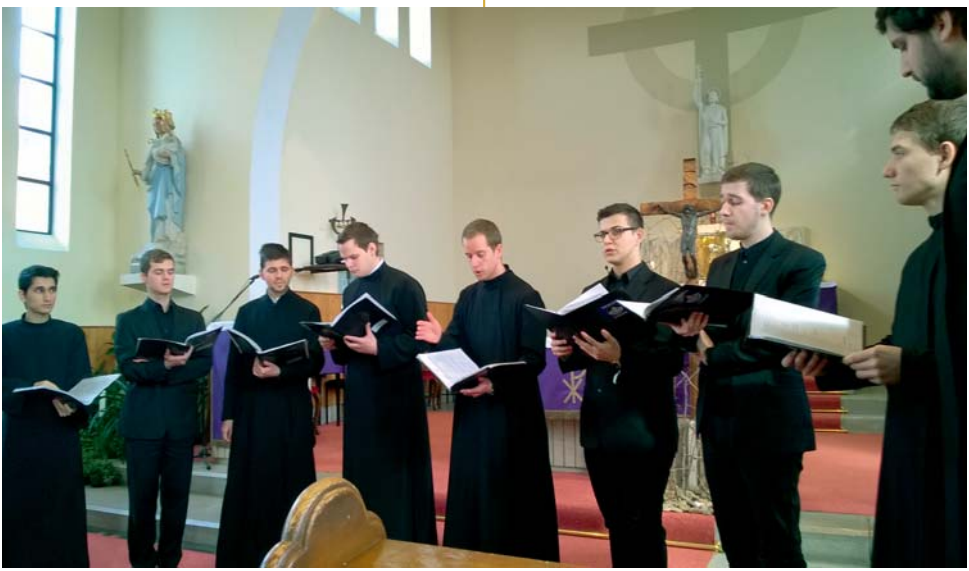

TALÁLKOZÁS ÁDÁM MIKLÓS ATYÁVAL

Mikós atyát augusztusban helyezték a kispesti főplébániára. Az azóta végzett számos közös szolgálat egyre jobban megerősített abban, hogy jó lenne közelebbről is megismerni őt. Egyre inkább kíváncsi lettem, hogyan válik valakiből ilyen mély érzésű, de ugyanakkor humoros ember, kiváló tehetségű pap, aki tisztában van az értékeivel, mégis szerény és alázatos... – Mikor a március elején templomunkban tartott háromalkalmas lelkigyakorlata után megkértek, hogy írjak róla egy cikket kedvenc újságunkba, kaptam az alkalmon, és felkerestem.

■ ***Kezdjük úgy, hogy beszélj, légy szíves az életedről, a nehézségekről, az olyan eseményekről és időszakokról, amelyek a lelkigyakorlat fő üzenetét „illusztrálják" – vagyis hogy a megváltásban az a legfontosabb, hogy lehetünk akármilyen mélyen reménytelen helyzetben, Isten kegyelméből mindig visszatérhetünk, és lehet újra olyan jó, mintha nem is lettünk volna „tékozló fiúk"...*** *(Némi meglepetésemre kiderült, hogy ilyen példát nem kell sokáig keresni az életében.)*

– Gyakran érzem úgy, hogy sokkal nehezebb életem volt, mint a legtöbb embernek. 1985-ben születtem Mátyásföldön, egy hatgyermekes családba negyedik gyerekként. Édesanyám nagyon vallásos asszony, édesapám pedig annak ellenére, hogy kőműves,

hihetetlenül intellektuális ember. Előbbitől a szorgalmat, utóbbitól a munkaszeretet tanultam. Fontos momentum volt a családban a zenélés: minden testvérem tanult valamilyen hangszeren, jómagam főképp citeráztam, de megismerkedtem a trombitával, és játszom basszusgitáron is.

Az általános iskola 5. osztálya után mindenképp szerettem volna egyházi iskolába menni – akkor éppen motoszkált bennem, hogy pap legyek –, így kerültem a nyolcosztályos gödöllői Premontrei gimnáziumba, ahol nagyon balhés gyerek voltam. 13 éves koromban elváltak a szüleim, anyukám nevelt tovább minket. A gimnáziumi éveket végigfüveztem, társaimmal falat firkáltunk stb. Volt rendőrségi ügyem is ezek miatt. Ezekben az időkben tulajdonképpen elmondhatom, hogy mindenkit cserben hagytam, csak magamra gondoltam.

12. osztályos koromban volt egy meghatározó élményem: úgy éreztem, hogy egy verem mélyén vagyok, és akkor, ott az egyetlen és legfontosabb kérdés az volt, hogy van-e, aki ott van mellettem és szeret, annak ellenére, hogy én egy utolsó szemétláda vagyok? Édesanyám, barátaim és a testvéreim – annak ellenére, hogy tudták, hogy becsaptam őket – kitartottak mellettem, és még ott, akkor is képesek voltak szeretni. Ez indított arra, hogy megváltozzak... Éreztem, hogy Isten keres, és lépésről lépésre közeledik hozzám.

Érettségi után nem vettek fel egyetemre (geográfia szakra), az Irinyi János vegyipari szakközépiskola és továbbképző drog és toxikológiai szakára kerültem egy OKJ-s képzésre. Ezt fél év után otthagytam, és a tanév második felében – meg nyaranta egyébként is – édesapám mellett dolgoztam építkezéseken. Fontos tapasztalat volt a papság felé vezető úton, hogy a társaimnak szívesen beszéltem Istenről, és ezt ők érdeklődéssel hallgatták. Kedvet kaptam arra, hogy Istenről tanuljak, ezért jelentkeztem a Sapientia Hittanárképző szakára. Itt a felvételi után közölték, hogy felvesznek, ha hajlandó vagyok megválni a raszta frizurámtól. *(Egyenes, vastag tincsekből álló hajviselet, sok esetben egyfajta ideológiai hovatartozást is kifejez – lásd a mellékelt fotón az egykori Miklós atyát!)* Ezt én először elutasítottam, másnapra mégis meggondoltam, és levágattam. Így lettem teológus hallgató a Sapientián, ahol két évet töltöttem... Nagyon szerettem Istenről tanulni, és egyre bensőségesebb viszonyba kerültem vele.

Az első tanév végén volt egy komoly megpróbáltatásom, ami mély krízisbe lökött, Istennel való kapcsolatom is nehézzé vált. De ekkor már nem tudtam elképzelni az életemet nélküle... Kemény és mély trauma volt, úrrá lett rajtam az üresség, reménytelenség, a „sosem lesz már olyan jó”-életérzés... Ennek kapcsán fontos imaélményeim voltak, amelyeket *Ady: Az Úr érkezése* című verse tudna legjobban érzékeltetni: *„Mikor elhagytak, / Mikor a lelkem roskadozva vittem, / Csöndesen és váratlanul / Átölelt az Isten.”* Sokszor éreztem úgy, hogy Jézus odaül mellém a járda szélére, nem vagyok egyedül... Úgy gondoltam, ha Isten van, akkor vele akarok élni, ha nincs, akkor semmi értelme az életnek. ▶

Kicsit később egy atyával beszélgettem, aki javasolta, hogy menjek el papnak. Mikor a bátyámnak elmondtam, hogy pap szeretnék lenni, ő azt válaszolta, hogy ezt már rajtad kívül mindenki tudta... Ekkor jelentkeztem a verbitákhoz, ott voltam egy évet, de rájöttem, hogy Isten nem erre hív, ez nem nekem való. Így kerültem végül az esztergomi szemináriumba, ahol öt évet töltöttem. A negyedik év végén volt egy fontos élményem: úgy éreztem, hogy szerelmes vagyok egy lányba. A spirituális atyához fordultam, aki azt javasolta, hogy végezzünk egy gondolatkísérletet: úgy menjek haza a húsvéti szünetre, hogy nem kell visszajönnöm a szemináriumba. Ez számomra nagyon meghatározó volt, hogy Istennek akkor is jó vagyok, ha nem megyek vissza. Szabad vagyok. Én döntök arról, hogy pap akarok-e lenni. Azért mentem vissza, mert dönthettem volna máshogy is.

■ ***Mesélj, egy kicsit, a nőkkel való kapcsolatodról, hogyan tudod a mindennapokban megélni, „kezelni" a cölebsz életet?***

– A papság intenzív szerep is, amit tanulni kell, ezért felállítottam a magam számára bizonyos szabályokat, amelyeket nem hágok át. Például: nem érintem meg azokat a hölgyeket – legfeljebb csak különleges helyzetekben –, akik a mindennapjaimban körülvesznek, akikkel rendszeresen találkozom. Akikkel ez a kapcsolat már nem áll fenn – régi barátok, vagy előző szolgálati helyemről való ismeretségeim –, azokra ezt nem vonatkoztatom, őket közelebb engedem fizikailag is. Úgy érzem, ezekre a korlátokra szükségem van egy darabig, amíg a papi identitásba beletenulok. Azután már ezeket a kereteket lehet tágítani.

Sokat segít nekem a Szűzanya is: rózsafüzérezés közben például sokszor élem bele magam Szent József szerepébe – az ő és Keresztelő Szent János alakja egy pap számára nagyon fontos. Isten gyermekeit nekem kell felnevelni, de nem az „enyémek". Mária számomra nem csak tökéletes nő, „klassz csaj", hanem egyszerre Anya és Úrnő is. Vele jól lehet „lazulni", de ugyanakkor megkérdőjelezhetetlen tisztaság és méltóság jellemzi. Nagyon bensőséges az imaéletem vele kapcsolatban.

■ ***Mondanál néhány szót az Istennel való kapcsolatodról? A beszédeiden átsugárzik, hogy „intenzíven" imádkozó ember vagy...***

– Nagyon közvetlen a kapcsolatom az Úrral, és az ebből születő öröm éltet. Ez segített abban is, hogy a kábítószer szinte egyszerűen csak kikopott az életemből. Azt éltem meg, amit a fatimai látnokok is megfogalmaztak: a Szűzanyával való találkozás boldogsága után a játékaik már nem tudták lefoglalni őket. De tudok Istennel veszekedni is, például, ha az ő akarata nem egyezik az enyémmel. Én ezt is a bensőségesség jeleként élem meg. Hinni nem mindig jó érzés, van, amikor nehézzé válik... Jó néhány olyan élményem volt életem során, amin fájdalmas volt keresztül menni, ezekről a tapasztalatokról sokszor szívesen lemondanék. Ugyanakkor az is igaz, hogy amikor ezek meggyógyulnak, gyümölcsözővé válnak... Egész életemet végigkísérte a felismerés, hogy Isten időről-időre kézen fog, és visszavezet. Alaptapasztalatom az életemben, amit Izajás próféta könyvében olvashatunk: *„Megfeledkezhet-e csecsemőjéről az asszony? És megtagadhatja-e szeretetét méhe szülöttétől? S még ha az megfeledkeznék is: én akkor sem feledkezem meg rólad soha. Nézd, a tenyeremre rajzoltalak..."*

■ ***Köszönöm a beszélgetést, és kívánom, hogy általad minél több ember szívéhez elérjen az Örömhír, aminek hirdetésére Isten téged (is) kiválasztott, és amivel a mi lelkünket is megérintetted, a mi életünket is visszavezetted...***

V. H.

VERSSAROK

Régi szokás templomunkban, hogy a nagyböjt péntekjein végzett keresztúti imádságokat plébániánk egy-egy közössége vállalja el. Többek között így volt ez idén március 4-én is, amikor az *Irodalmi kör* tagjai és szimpatizánsai olvasták fel az egyes stációknál *Teréz anya* vagy *Roger testvér* elmélkedéseit. Mivel Károly atya másik templomban tartott épp lelkigyakorlatot, az imádságot Vadas Hajni „irányította", átvezetésként pedig taizéi énekeket énekeltünk Orsolya Székely János gitárkíséretével.

Jómagam csak most, a felkészülés és válogatás alatt ismertem meg a keresztúti elmélkedések gazdag tárházából *Korzenszky Richárd* bencés szerzetes szabadvers jellegű, rövid, de mély gondolatokat ébresztő keresztútját. Éppen rövidsége miatt nem mertük ezt választani felolvasásra, ám – talán rendhagyó – *Verssarok* rovatunkban ezúttal ezt adjuk most közre. Köszönet Ágoston-Papp Mónikának a sok szép ajánlásért!

M. P.

Korzenszky Richárd OSB:

Keresztút

Újrakezdi – újrakezdem?

1. Elítélik. Elítélem. *(Elítélnek.)*
2. Ráteszik. Ráteszem. Rámteszik.
(Vállalom?)
3. Leroskad. Leroskadok.
(Bírni akarja. Bírni akarom?)
4. Átöleli. Az útját járja.
(Ránézek-e? Hogy az utamat járjam!)
5. Ő segíti. Elfogadja.
(Segítek-e elfogadva?)
6. Kendőt nyújt. Ő arcát adja.
(Ha letörlöm, nekem adja.)
7. Összerogyott. Összerogyom.
Földre sújtja. Földre sújtom.
(Újrakezdi. Újrakezdem?)
8. Megsiratják. Tovább járja.
(Megsiratom. Megkövetem?)
9. Földre esett. Földre rogyott.
(Segítem-e továbbmenni?
Magam hagyom megsiratni?)
10. Megcsúfolják. Lecsupasztva.
(Bírom-e még megcsúfolva?)
11. Felszögezik. Felszögezem.
Felszögeznek. Tehetetlen.
Önként teszik. Értünk teszi.
(Értük teszem? Teszem értük?)
12. Fölfeszítve teljesíti. Akaratát
véghezviszi. Elsötétült. *(Befejezte?)*
13. Leemelik. *(Nézem-e még?)*
Ölbe teszik. Sötét az ég.
14. Sírba teszik. *(Sírba tesznek.)*

Sárba tiport életeknek
hajnal támad harmadnapra.
Föltámad majd virradatra.
Élet fakad a világnak,
annak, aki Vele járja.

IFJÚSÁGI OLDAL

MÚLT

■ *Bodó Rita* tartott előadást és játékos foglalkozást a szép magyar nyelvről, és annak használatáról. A résztvevők számára igen emlékezetes marad az alkalom, mert régen nevettek ennyit.

■ Volt közös nagyböjti hittanóra, volt társasjátékozás, közös filmnézés, és egy szombaton ismét a Don Bosco Közösségi Házban aludtunk, majd a Főplébánia ifiközösségével is eltöltöttünk egy estét.

JELEN

■ Március 17-én a dél-pesti katolikus plébániák ifjúsága által rendezett közös keresztúton veszünk részt.

■ Március 18-án *Bodó Márton* jön körünkbe, a kereszténység és magyarság kapcsolatáról fog előadást tartani.

■ Március 19-én az Operaházba megyünk együtt, Erkel Ferenc *Bánk Bán* című operáját nézzük meg.

■ Március 24-én, nagycsütörtökön közös dél-pesti ifjúsági virrasztásra megyünk az ócsai erdőbe.

■ Március 28-ára, azaz húsvéthétfőre egy locsolóbált szeretnénk szervezni. Reméljük, hogy sikerül összehoznunk – figyeljétek a hirdetéseket!

JÖVŐ

◀ Április 1-jén egy nagyon érdekesnek ígérkező előadás lesz, amelyre korosztályi megkötöttség nélkül mindenkit szeretettel várunk – lásd a plakátot!

■ Áprilisban szeretnénk meghívni körünkbe a Don Bosco ünnepen nálunk járt *P. Quadros Lytton Ervanto* szalézi atyát, valamint *Guba András* piarista atyát.

■ Pünkösdkor lelkigyakorlatra készülünk Pannonhalmára.

K. D. J.

Memorandum a Földről a XXI. század elején

INDONÉZIA

Dr. Barabás Zoltán orvos, világutazó vetített képes előadása **2016. április 1-jén,** pénteken 19:30 órakor **a Don Bosco Közösségi Házban**

Dr. Barabás Zoltán fiatal orvos, a Semmelweis Egyetemen dolgozik. 4 évig utazott a világban egyedül: bejárta Dél-Amerikát, Afrikát, Ázsiát, Indonéziát, Új Zélandot – támogatók, cégek, szponzorok nélkül. Több mint egymillió felvételt készített emberekről, kihalóban lévő állatokról, növényekről, érintetlen tájakról.

„Amióta az eszemet tudom, mindig arra készültem, hogy bejárjam a Föld azon területeit, melyek még érintetlenek, és meglássam azokat az értékeket, melyek pusztulásra vannak ítélve az emberiség tevékenysége miatt. Missziónak tartottam ezeket az expedíciókat. Látni és láttatni szeretném azt a csodálatos világot, melyet az Isten teremtett, és amelyet annyira nem tisztelünk."

BUDAPEST-PESTSZENTLŐRINC-SZEMERETELEPI SZENT ISTVÁN KIRÁLY PLÉBÁNIA

Don Bosco
KÖZÖSSÉGI HÁZ

1185 BUDAPEST, BAJCSY-ZSILINSZKY U. 39/B
TEL.: 36 20 476 6582

KIRÁNDULÁS A RÁM-SZAKADÉKBA

2016. február 27.

A kirándulás beszámolója technikai okok miatt sajnos nem készült el – a következő számban fog csak megjelenni –, előzetesként néhány képet azonban már most megmutatunk.

SZERTARTÁSOK ÉS SZENTMISÉK A HÚSVÉTI ÜNNEPEK ALATT

■ Virágvasárnap (március 20.):

- *7:30 órakor* szentmise és a hozott barkák megáldása a szentmise kezdetén
- *8:30–9:00 óráig* gyóntatás
- *9:30 órakor* ünnepi szentmise, melyben elhangzik a passió. A szentmise kezdetén ünnepélyes barkaszentelés – gyülekezés a templom előtt!
- *18 órakor* szentmise és a hozott barkák megáldása a szentmise kezdetén

■ Nagyhétfő (március 21.):

- *18 órakor* szentmise

■ Nagykedd (március 22.):

- *7 órakor* szentmise
- *17 órakor* gyóntatás: Tóth Ferenc és Neruda Károly atyák
- *18 órától* Taize-i imaóra

■ Nagyszerda (március 23.):

- *18 órakor* szentmise, utána Jeremiás siralmait énekeljük

■ Nagycsütörtök (március 24.):

- *18 órakor* ünnepi szentmise az utolsó vacsora emlékezetére
- *19–24 óráig* virrasztás, melynek elején Jeremiás siralmait énekeljük
- A dél-pesti plébániák idén is megrendezik a hagyományos ócsai erdei közös virrasztást. (A találkozás, az autókba való beosztás miatt figyeld a hirdetéseket!)

■ Nagypéntek (március 25.):

- *15 órakor* keresztút Jézus halálának órájában
- *18 órakor* ünnepi szertartás keresztfelhódolattal, passió
- A szertartás után *24 óráig* virrasztás, melynek elején Jeremiás siralmait énekeljük

■ Nagyszombat (március 26.):

- *8:00–16:00 óráig* szentsírlátogatás
- ***19:30 órától* Húsvét vigíliája, Urunk feltámadásának ünnepe** – gyülekezés a templom előtt, tűzszentelés, ünnepélyes bevonulás a húsvéti gyertyával, húsvéti örömének, a keresztségi fogadalom megújítása. – A szentmise végén gyertyás feltámadási körmenet! *(Gyertyát adunk erre az alkalomra, nem kell hozni magunkkal.)*

■ Húsvétvasárnap (március 27.):

- *7:30 órakor* szentmise és ételáldás
- *9:30 órakor* ünnepi szentmise, ételáldás – *a szentmise után a gyerekeknek tojáskeresés a templomkertben*;
- *18 órakor* szentmise

■ Húsvéthétfő (március 28.):

- *7:30 órakor* szentmise

HÁZI PRAKTIKÁK

KEVERT GYÜMÖLCSÖS LEPÉNY

Ezt a receptet mindenkinek ajánlom. Nagyon egyszerű, gyors, variálható különböző gyümölcsökkel, vagy anélkül is elkészíthető. A liszt egy része helyett darált diót, mogyorót, illetve mákot is használhatunk.

Hozzávalók: 12 dkg margarin, 3 db egész tojás, 25 dkg cukor, 30 dkg liszt, 1 sütőpor, 1 pohár tejföl

A margarint a cukorral és az egész tojásokkal jól kikeverjük. Hozzáadjuk a sütőporral elkevert lisztet, majd a tejfölt. Könnyedén összekeverjük, kizsírozott, lisztezett tepsibe vagy muffinformába töltjük és kívánság szerint gyümölccsel, csokidarabkákkal díszítjük. 180 fokon tűpróbáig sütjük.

Jó sütést kívánva Húsvétra: **K. L. M.**

GYERMEKSZÁJ

Ébredj magyar mély álmodból...

– Mama, ma ünnepeltük az oviban a Nagyböjtöt!

– Tényleg? És hogyan?

– Gokartot *(értsd: kokárdát)* festettünk, és énekeltük, hogy Talpra magyar!

A saját nagypapája

Hároméves kislányunk még nem jár óvodába, de bátyjától hallva a beszámolókat ő is szívesen mesél – kisebb időzavarral – de lelkesen:

– Képzed el mama, mikor iskolás voltam, akkor az Obiban *(gyk.: oviban)* te már kislány voltál, a papa pedig még a pocakodban volt, akkor… – amikor az 5 éves, cinikus Dani közbeszól:

– Én meg nyugdíjas voltam, mi?!

Éhes hívő makkal álmodik

A templomi babaszobában hallgatjuk áhítattal kántornőnk csodás hangját:

– Hosanna in excelsis Deo!

Egy 4 év körüli kisfiú hangosan nevetni kezd:

– Mama, azt énekelte a néni, hogy „Uzsonna: meleg szendvics. De jó!”

P. áradozva szólt édesapjához:

– Papa, te annyi nyelven tudsz! Tudsz párizsiul, nápolyiul, joghurtul...

Rovatunkba bárkinek az írása bekerülhet, aki elküld ezekhez hasonló rövid, humoros – akár friss, akár ősrégi – családi történeteket a **szemere.mustarmag@gmail.com** *e-mail címre.*

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **március 27. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisét nemrégiben temetett halottainkért ajánljuk fel;

■ **április 1. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;

■ **április 2. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, 18 órától szentmise;

■ **április 11. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **április 13. szerda:** Fatimai imaest a Főplébánián, 17 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise lesz;

■ **április 24. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisén lesz az elsőáldozás;

■ **április 24. vasárnap:** a 18 órai szentmisét nemrégiben temetett halottainkért ajánljuk fel;

■ **május 6. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;

■ **május 7. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, 18 órától szentmise;

■ **május 9. hétfő:** 24 órás szentségimádás, 17:40 órától litánia;

Május hónapban a Szűzanya tiszteletére az esti szentmisék előtt 17:40 órától litániát éneklünk.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

■ **március 22. kedd:** 20 órától az Asszonykör találkozója a plébánián;

■ **március 30. szerda:** színházlátogatás az Irodalmi kör szervezésében – Szabó Magda: Az ajtó, Spirit Színház;

■ **március 31. csütörtök:** 17 órától a Nyugdíjas klub találkozója a Don Bosco Közösségi Házban;

■ **április 19. kedd:** 20 órakor a Férfikör találkozója a plébánián;

■ **április 26. kedd:** 20 órától az Asszonykör találkozója a plébánián;

■ **április 28. csütörtök:** 17 órától a Nyugdíjas klub találkozója a Don Bosco Közösségi Házban;

■ **április 29. péntek:** 20 órától az Irodalmi kör találkozója a plébánián.

HIRDETÉSEK

■ **Gyűjtés:** elkezdtük a gyűjtést az új orgonára, a hozzá tartozó hangosításra és a kivetítés cseréjére, melyek összesen 1 500 000 Ft-ba kerülnek. Az erre szánt adományokat a templomban, a középen kihelyezett perselybe, a sekrestyébe vagy az irodába lehet leadni. Köszönet a nagylelkű adakozóknak!

■ **május 14–16. szombat–hétfő:** a pünkösdi hétvégén lesz a következő túra. Jelentkezni március 20-ig lehet Viola Zsoltnál e-mailben vagy telefonon.

ADÓ 1%

■ Idén is rendelkezhetünk adónk 2×1%-áról. Az első 1%-ot felajánlhatjuk a Magyar Katolikus Egyháznak, a második 1%-ot pedig egy általunk kiválasztott, erre jogosult alapítvány, egyesület, vagy más civil szervezet kaphatja meg. Éljünk ezzel a törvény adta lehetőséggel! Az első 1% felajánláshoz szükséges nyilatkozatot a templom végében lévő kis asztalon találhatunk; vigyünk belőle ismerőseinknek is!

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hétszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Maros Pál (M. P.), Mayer Gabriella (M. G.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Baloghné Tóth Gyöngyi (B. T. Gy.), Kollányiné Dohán Judit (K. D. J.), Szabó Attila (Sz. A.), Vadas Hajnalka (V. H.), Viola Zsolt (V. Zs.)

Fotók:
Baloghné Tóth Gyöngyi, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:
Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com

Plébániánk honlapján – **www.szemere.plebania.hu** – az egyéb híreken és aktualitásokon kívül a MUSTÁRMAG számai is olvashatók, valamint a **NAMI** is minden héten letölthető!

A MUSTÁRMAG következő száma Pünkösd vasárnap, azaz május 15-én jelenik meg.